

Nr 178.

Av herrar **Ekdahl** och **Andersson** i Malmö, *angående införande i gällande lagstiftning av skyldighet att lämna suppleant meddelande om tid för sammanträde med kommunala nämnder och styrelser.*

Enligt 46 § lag om kommunalstyrelse på landet skola ledamöter av kommunalnämnden väljas av kommunalstämman eller, där kommunalfullmäktige finnas, av dem till det antal, som stämman eller fullmäktige finna lämpligt med hänsyn till kommunens vidd och folkmängd. Antalet ledamöter må dock icke vara under fem eller över elva. Jämte ledamöterna skola utses lika många suppleanter. Sker valet ej proportionellt, skall tillika bestämmas den ordning, i vilken suppleanterna skola inkallas till tjänstgöring. Sker valet däremot proportionellt, är denna ordningsföljd fastställd i lag. Enligt 52 § LKL böra suppleanterna i kommunalnämnden i den vid valet bestämda ordningen kallas till tjänstgöring, i den mån det erfordras till följd av hinder för ledamot eller vid uppkommen ledighet, som ej ännu kunnat fyllas, efter ledamot, som icke utsetts vid proportionellt val. I nämnda paragraf stadgas tillika, att det är suppleant obetaget att även eljest närvara vid nämndens sammanträden. Sistnämnda stadgande tillkom vid 1930 års allmänna kommunallagsrevision i anledning av motioner, vari hemställdes, att det i lagtexten klart skulle utsägas, att suppleant hade rätt att närvara vid nämndens sammanträden, dock utan yttrande- och röst-rätt. I utlåtande över dessa motioner förklarade sig konstitutionsutskottet anse det önskvärt, att på angivet sätt möjlighet bereddades för suppleanter att förvärva erfarenhet rörande nämndens arbete. Däremot fann utskottet överflödigt att införa skyldighet för kommunalnämnd att kalla suppleanterna till sina sammanträden. Praxis har härutinnan varit växlande. Medan man på vissa håll plägar utsända personliga meddelanden om sammanträdena även till suppleanterna, har man på andra håll endast i fall, då suppleant på grund av förfall för ledamot måst inkallas, utfärdat formlig kallelse. Enligt vårt förmenande skulle det emellertid vara av värde att suppleanterna i större utsträckning än nu sker gjordes förtrogna med de kommunala frågorna och sättet för deras behandling. Av denna anledning ha vi ansett sådan ändring böra genomföras i 52 § LKL, att suppleanterna alltid skola erhålla personliga meddelanden om när nämnden har sina sammanträden. Vad nu anförts om kommunalnämnden, gäller även för andra kommunala nämnder, såsom kyrkoråd, skolråd och folkskolestyrelse, där suppleanter finnas. Samma skäl, som tala för att suppleanterna i kommunalnämnden i

möjligaste mån böra beredas tillfälle att följa förekommande ärendens behandling, kunna jämväl anföras till stöd för liknande yrkanden i fråga om dessa nämnder. Givetvis böra i nu ifrågavarande fall meddelanden till suppleanterna om utsatt sammanträde få sådant innehåll, att det klart framgår, att suppleant icke har att inträda i nämndledamots ställe. Detta är motiverat icke minst med hänsyn till att suppleanten bör veta, om han riskerar att få erlægga böter för förfallolös frånvaro, ifall han icke hörsammar kallelsen.

Under åberopande av vad sålunda anförts tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i gällande lagstiftning, att skyldighet att lämna suppleant meddelanden om när sammanträdena med kommunala nämnder och styrelser äger rum införes, samt

att konstitutionsutskottet måtte utarbета härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 21 januari 1944.

Thorvald Ekdahl.

Olof Andersson.